

KOOLWINNING MET SCHUDGOOT.

kostbare bezitting is, en nu wordt het in eere gehouden. En met recht. De Z.-Limburgsche löss brengt een vrij groote hoeveelheid graan op, doch dat is bijzaak; het voornaamste is dat Z.-Limburg twee producten levert, die te voren uit het buitenland werden betrokken, doch waaraan in de oorlogsjaren steeds grooter gebrek is ontstaan. Het zijn steenkolen en kalk. Het Noordelijk deel van Zuid-Limburg met Sittard, Heerlen, Kerkrade, een strook van 10 K.M. breedte bij 25 K.M. lengte is het kolenland. Ook in N.-Limburg bij Roermond tot in de Peel strekt zich een kolenveld uit, evenals 't Zuid-Limburgsche een uitlooper van het groote Rijnsch-Westfaalsche kolengebied, maar dit is nog onaangetast. Ten zuiden van het Z.-Limburgsche kolenveld tot aan de Belgische grens liggen de gemakkelijk ontginbare kalkheuvels. Naar deze beide producten gaan thans de begeer-

ten van het Nederlandsche volk. De Zuid-Limburger ondervindt daarbij dat 't met groote heeren slecht kersen eten is; de bezittingen van zijn bodem worden weggehaald, dit doet wel zijn welvaart stijgen, maar tegelijk wordt een kwaad bedreven, dat onherstelbaar is. Zuid-Limburg is een heerlijk land; dank zij de geologische gesteldheid heeft het een eigen natuur, die men nergens in ons land terugvindt, en deze wordt door de ontginningen verstoord. De kalkindustrie graaft de heuvels af met hun bosschen, hun hellingen met bouwland van wisselende kleur; de mooie plekjes met zeldzame wilde gewassen worden vernield zonder eenig gevoel van piëteit. De mijnindustrie lijkt misschien onschuldiger omdat ze haar bedrijf uitoefent diep onder den grond; inderdaad is zij de ergste van de twee. Voor elke mijnontginning zijn uitgebreide